

Memorandumas

Praėjo dešimt metų nuo Antrojo pasaulinio karo pabaigos. Per šį laiką visose šalyse ir mūsų tėvynėje jau neliko karo pėdsakų: atstatyti miestai ir kaimai, šalies ekonomika siekia prieškarinį lygį.

Užgyja Antrojo pasaulinio karo visos žaizdos. Liko tik viena gili žaizda - milijonai politinių kalinių. Dešimtį metų mes visi tikėjome, kad savo sąžiningu ir nepriekaištingu darbu bei elgesiu parodysime savo požiūrį į gyvenimą bei pasirengimą taikiai gyventi. Tikėjomės grįžti į savo šeimas, auginti vaikus, palengvinti karčią gimdytojų senatvę.

Kartais šią viltį prarasdavome, krisdavome į neviltį, tačiau vėl susitaisydavome su likimu.

Visus šiuos metus mes žinojome, kad Rusijos, Ukrainos, Baltarusijos, Pabaltijo ir kitų šalių žmonės nelaiko mūsų tėvynės išdavikais ar kariniais nusikaltėliais, kaip Berijos banda gąsdino, mūsų neatsisakė mūsų artimieji, giminės, draugai ir pažįstami. Tai kam mes nusikaltome, už ką mus nuteisė žiauriai katorgai? Mes paprasti vergai, kurie turi plėtoti sunkiąją pramonę, statyti miestus ir kelius. Per daugelį metų mes dirbome šachtose ir statybose. Kentėjome badą ir šaltį, tūkstančiai mūsų brolių prarado gyvybes. Metai iš metų mus išsekina fiziškai ir dvasiškai, jaučiame, kad taikus ir džiaugsmingas gyvenimas, apie kurį mes tiek daug svajojome jaunystėje ir už kurį mes kraują liejome, slysta iš po mūsų.

Vietos valdžia tęsia nusikalstamą liaudies priešų Berijos-Abakumovo sauvalę ir prievartą, išryškėja vis nauji faktai. Nevykdomi vyriausybinių nurodymai ir sprendimai.

Materialios, buitinės bei moralinės sąlygos tampa vis labiau nepakenčiamos. Visa tai ir atvedė į šiandieninį mūsų bendrą streiką. Remdamiesi tuo, ką tvirtiname, visų politinių kalinių vardu **REIKALAUJAME:**

1. Amnestijos visiems politiniams kaliniams, ypač nuteistiesiems barbarišku 25 metų terminu.

2. Visų vyriausybinių nurodymų ir sprendimų vykdymo ir taikymo gyvenime:

a) nutarimas dėl nepilnamečių "nusikaltėlių";

b) nutarimas dėl invalidų;

c) nutarimo dėl visų, atlikusių du trečdalius bausmės, išlaisvinimo;

d) nutarimo dėl visų, atlikusių trečdalį bausmės, išlaisvinimo nuo konvojaus;

e) nutarimo dėl išvedimo už zonos, atlikusiųjų trečdalį kalėjimo laiko, ir spec. apgyvendinimo.

3. Šimtaprocentinis apmokėjimas kaliniams už darbą.

4. Šešių valandų darbo diena, dirbantiems požeminius sunkius darbus.

5. Neatsižvelgus į atliktą įkalinimo laiką, visiems politiniams kaliniams, jų išeiginių dienų metu, du kartus per mėnesį išduoti leidimus išeiti už zonos ribų.

6. Pagreitinti skundų ir pareiškimų nagrinėjimą ir atsakyti į juos per du mėnesius.

7. Pagerinti mitybą, poilsį ir buitines sąlygas.

Tikimės, kad į mūsų teisėtus reikalavimus bus atsižvelgta ir teisingumas bei tiesa įsigalės, o mes atsiteisime savo deramu darbu.

"Vorkutlago" kombinato politiniai kaliniai

Меморандум

Прошло десять лет после окончания второй мировой войны. За это время во всех странах и в нашей родине уже не осталось следов войны: отстроены города и село, экономика страны достигает до передового уровня.

Заживают все раны второй мировой войны. Осталось открытой только одна тяжёлая рана - миллионы полит-заключённых. Десять лет мы все надеялись, что своим честным и безупречным трудом и безукоризненным поведением докажем свои заслуги на жизнь и свои намерения мирно жить: надеялись вернуться к своим семьям, воспитывать детей, облегчить горькую старость наших родителей. Иногда мы эту надежду теряли.

Иногда до очедания /1953г./ но все таки опять примирялись.

Все эти годы мы знали, что народы России, Украины, Баварции, Прибалтики и других стран не считают нас изменниками родины или военными преступниками, от нас не отказались наши родные, родственники, друзья и знакомые, хотя банда Берия и запугивала, так перед кем мы совершили преступление за которое нас приговорили к суровой казни? Мы просто рабы, которые должны развито тяжёлый индустриал, построить города и дороги. На протяжении долгих лет мы работали в шахтах и на стройках. Терпели голод и холод, таскали тяжёлые камни. Из года в год мы истощаемся морально и физически, чувствуем, что жизнь мимолётна и роковая, о которой мы так много мечтали в годы нашей юности и за которую мы кровь проливали, измалываем от нас.

Произвол и насилие местных властей проявляющих преступную политику врагов народа Берия-Абакумова, проявляются все в новых и новых фактах. Непослушаются правительственные указы и постановления.

Материально-бытовые производные и моральные условия становятся все более невыносимыми. Все это и привело к нашей сегодняшней общей забастовке. Выходя из вынужденного от имени всех полит-заключённых требуем:

1. Амнистии для всех полит-заключённых, особенно для осуждённых позорным варварским сроком наказания на 25 лет.
2. Исполнение и применение в жизнь всех правительственных указов и постановлений:
 - а) указ об освобождении несовершеннолетних "преступников"
 - б) " " инвалидов
 - в) " " освобождении всех отбывших 2/3 срока наказания.
 - г) " " сокращении срока отбывших 1/3 срок наказания.
3. Постановления об выводе за зону /максимальный/ на спец. поселение отбывших 1/3 своего срока наказания.
4. 100% оплата труда для заключённых.
5. 6-ти часовый день для работающих на поземных тяжёлых работах.
6. Несмотря на отбывтый срок наказание, всем полит-заключённым в свой выходной день, два раза в месяц, выдавать удостоверительный лист для выхода за зону.
7. Ускорить пересмотр жалоб и заявлений и дать ответ через две недели.
8. Улучшение питания, отдыха и бытовых условий.

Надеемся, что наши справедливые требования будут учтены и восторжествует справедливость и правда; а мы оправдаем себя своим достойным трудом.

Полит-заключённые
Комбината "Воркутлагос"